Збільшення багатоплідності, молочності, кількості поросят та маси гнізда у 60-денному віці у свиноматок IV дослідної групи, де материнською формою була велика біла порода, а батьківською – порода дюрок дозволило отримати більш високе значення КПВЯ – 125,72 бала. Серед піддослідних маток найменше значення КПВЯ мали тварини II дослідної групи – 107,72 бала.

Результати проведеного аналізу свідчать про те, що відтворювальні якості маток всіх поєднань задовільні і відповідають вимогам класу еліта й I класу. Проте, за основними показниками відтворювальних якостей свиноматок – кращими були матки великої білої породи зарубіжної селекції при чистопородному розведенні та матки цієї ж породи, але у поєднанні з кнурами породи дюрок української селекції.

УДК 636.4.087.7

***Тітенко Т.Ю.**, студент I курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ*
Науковий керівник – Лихач А.В., кандидат с.-г. наук, доцент
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

КОРМОВІ ДОБАВКИ У ГОДІВЛІ СВИНЕЙ

Під час економічної кризи особливо гостро постає питання про зниження собівартості виготовленої продукції. Основні складові успішного ведення галузі – якісна годівля і використання на практиці останніх досягнень в цій області і ветеринарії.

Однією з причин низької багатоплідності є неправильна годівля відлучених свиноматок і ремонтних свинок перед осіменінням. У передових господарствах зарекомендувала себе годівля досхочу. При високому рівні годівлі перед осіменінням свиноматка виробляє більш життєздатні яйцеклітини, що збільшує багатоплідність до 1 порося за опорос.

У більшості спеціалізованих господарств проблема відтворення виникає через неправильне годування поросних свиноматок. Найчастіше зустрічається переїдання, що призводить до ожиріння свиноматок як вітчизняної, так і зарубіжної селекції. При цьому виникають проблеми збільшення мертвонароджених поросят, затяжні опороси, ендометрити, мастити, агалактія і гіпогалактія, збільшення падіжу поросят, зниження їх ваги при відлученні, відсутність або затримка охоти після відлучення, аборти і, як наслідок, зниження прижиттєвої продуктивності свиноматок [1].

Нормальний стан свиноматки під час поросності – заводська вгодованість і постійне відчуття голоду. Годівниці в цехах утримання поросних свиноматок повинні бути чистими через 20 хвилин після роздачі корму. Важливим показником якості корму для поросних свиноматок є вміст у ньому клітковини, рівень якої повинен становити не менше 6 %. Оптимальний вміст клітковини покращує перистальтику шлунково-кишкового тракту, перешкоджає виникненню закрепів, створює відчуття ситості, яке позитивно впливає на поведінку свиноматок, підвищує безпеку ембріонів, сприяє кращому їх закріпленню до стінок матки. У поросний період годівля свиноматок повинна проводитись відповідно до їх вгодованості, і регулюватись як мінімум раз на тиждень. При щотижневому контролі стану свиноматок коливання коригування має

становити плюс мінус 200 грам. При більш різких змінах норм годівлі важко досягти оптимальної вгодованості тварини [2].

Відомо, що вводячи до раціону годівлі свиней ферменти залежно від поживності корму можна зменшити витрати на корми. Але до останнього часу на ринку були представлені ферменти на основі тільки грибкової ксиланази. Новітні розробки в галузі біотехнологій дозволили створити ксиланазні ферменти, відмінною рисою яких є їх бактеріальне походження.

Організм свиней не здатний самостійно синтезувати ферменти, які б змогли зруйнувати і гідролізувати клітинні стінки зерна. Тому використовуються ферментні препарати (ензими), що вводяться безпосередньо в процесі приготування повнораціонних комбікормів і премісів. Їх завдання полягає в ефективному руйнуванні стінок клітин. Іншими словами, ферменти – це "біохімічні зуби". Ксилантазні ферменти бактеріального походження – це ензими, не модифіковані генетично, засновані на ксилантазі і бета-глюканазі бактеріального походження [3].

Введення до раціонів поросних і підсисних свиноматок сухої біомаси мікроводоростей *Sirulina Platentis* (відповідно 100 і 125 млн га 1 кг сухої речовини) істотно вплинуло на збільшення всіх показників репродукції. Великоплідність у маток підвищилась на 20 %. Також відзначена найбільша вирівняність гнізда за живою масою. Молочність маток стала вищою, ніж при звичайній годівлі, на 11 кг.

Застосування мікроводоростей в раціонах підсисних маток позитивно вплинуло на подальший ріст і розвиток поросят, а також на їх збереженість.

Інший вид мікроводоростей, більш доступний для виробництва і використання в тваринництві, – зелені мікроводорості. Широкий спектр застосування хлорелли обумовлений вмістом в ній великої кількості білка, повного набору незамінних амінокислот, вуглеводів, жирів, вітамінів і біологічних стимуляторів. Біомасу із зелених міководоростей застосовують в якості кормової добавки, що володіє пребіотичною дією. Її можна згодовувати як у вигляді суспензії, так і в сухому вигляді (в препаративній формі) [4].

Отже, наукові досягнення в сфері годівлі свинарства дозволяють покращити якість, без підвищення собівартості продукції. Представлені кормові добавки є відносно не дорогими і ефективними в досягненні цих цілей. Науковий прогрес не стоїть на місці, а тому необхідно використовувати отримані досягнення для розвитку галузі в нашій країні.

Список використаних джерел

1. Буряков Л. Левисел SP Плюс укрепит здоровье и повысит иммунитет / Л. Буряков. // Животноводство России. – 2013. – С. 54–55.

2. Самков С. А. Современные проблемы интенсивного ведения свиноводства [Електронний ресурс] / С. А. Самков // Советы экспертов свиноводства на портале Piginfo.ru – Режим доступу до ресурсу: http://piginfo.ru/sovety-ekspertov/?ELEMENT_ID=9260.

3. Новейшие биотехнологии в кормлении свиней [Електронний ресурс] // По материалам УК "Биоэнергия" — эксклюзивного дистрибьютора компании-производителя BELDEM (Бельгия) на территории РФ. www.bioenergia.ru – Режим доступу до ресурсу: http://agrodelo.com.ua/animals/novejshie-biotehnologii-v-kormlenii-svinej.html.

4. Подольников В. Водоросли в рационах животных / В. Подольников. // Животноводство России. – 2011. – С. 43–44.

УДК 636.2.086

Хомик О. В., *студент II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ*
Науковий керівник – Юлевич О. І., кандидат техн. наук, доцент
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

МОЛОЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ У РАЦІОНАХ СОНЯШНИКОВОГО ТА РІПАКОВОГО ШРОТІВ

Підвищення ефективності виробництва молока має здійснюватися комплексно, з урахуванням усіх елементів технології, насамперед – повноцінної та збалансованої годівлі. При нормуванні складу раціону для молочних корів однієї з найбільш актуальних є проблема забезпечення їх достатньою кількістю протеїну і оцінки його фракційного складу з урахуванням показників розщеплення в рубці.

Відомо, що потреба жуйних тварин в амінокислотах задовольняється за рахунок мікробного протеїну. Мікробний синтез амінокислот в рубці може задовольнити в середньому 40-50 % потреби високопродуктивних тварин і близько 80 % потреби корів з надоями до 15 кг. Це означає, що певна кількість амінокислот має надходити з кормом і в незміненому вигляді проходити через рубець. При цьому протеїн, що розщеплюється, використовується як джерело азоту для потреби мікроорганізмів рубця, а протеїн, що не розщеплюється у рубці, засвоюється в тонкому відділі кишечника і через кров безпосередньо впливає на секрецію молока. Підвищення рівня загального сирого протеїну без урахування властивостей його фракцій, яке найчастіше досягається за рахунок концентрованих кормів, призводить до порушення рубцевого травлення і обміну речовин у корів.

На сьогодні протеїнові корми становлять значну частку витрат у годівлі високопродуктивних корів. Багато господарств використовують соняшниковий, соєвий або ріпаковий шроти, оскільки ці кормові компоненти є повноцінними і збалансованими джерелами білка.

Останнім часом зросла зацікавленість ріпаковим шротом щодо використання його у годівлі великої рогатої худоби. Насамперед, це пов'язано з різким підвищенням вартості імпортної білкової сировини і традиційно прибутковим виробництва ріпаку в Україні.

Оцінка ефективності використання соняшникового та ріпакового шроту в годівлі корів молочного стада проводилася в умовах ТзДВ "Південний Колос" Новоодеського району Миколаївської області. Матеріалом для науково-господарського досліду стали 30 дійних корів червоної степової породи у віці 4-х років, які перебувають на 3-4-му місяці лактації. Тварин було розподілено на три групи, по 10 голів у кожній. Середня жива маса тварин у групі становила 520 кг. Піддослідних тварин у групи підбирали за принципом пар-аналогів з урахуванням продуктивності за 305 днів попередньої лактації, добового надою та жирності молока (на період формування груп).

Дослідження здійснювалися протягом 60 діб. Тварини I контрольної групи споживали раціон, що використовується у господарстві та складається з дерті пшеничної, вівсяної та ячмінної (9 %), сінажу вівсяного (15 %), трави суданки (71 %),